

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 701/2019
26.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Јавно предузеће „Дирекција за развој и изградњу Града Врања“ Врање – у ликвидацији, коју заступа Градско правобранилаштво у Врању, против туженог Грађевинско предузеће „АА“ ДОО, ..., чији је пуномоћник Мирослав Манасијевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, у седници одржаној 26.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац Јавно предузеће „Дирекција за развој и изградњу Града Врања“ Врање – у ликвидацији је 04.08.2015. године поднео тужбу против туженог Грађевинско предузеће „АА“ ДОО, ..., Основном суду у Врању, ради дуга – регресни захтев. Решењем Основног суда у Врању П 2987/15 од 21.10.2019. године, овај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање и одлучивање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Привредном суду у Лесковцу као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није

надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца правног лица у ликвидацији и туженог правног лица, ради дуга – регресног захтева, који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације. Наиме, реч је о грађанско-правном спору где је тужилац предузеће које је у статусу ликвидације, што нема правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и заснивања надлежности Привредног суда у Лесковцу, будући да спор није настао у вези са поступком ликвидације, већ предмет тужбеног захтева у овој правној ствари представља новчано потраживање – регрес за исплаћену нематеријалну штету по правноснажној пресуди Основног суда у Врању П 2605/13 од 03.04.2014. године за који је, применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, надлежан да суди основни суд у првом степену, што значи да је за суђење у конкретној правној ствари стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић